

OP DE MAT (TH) KAMPEDITIE 2018

OP NAAR DE JUNGLE

INSDAG

Het is oktober, dus tijd voor het jaarlijkse kamp. Deze keer gaan we met vier groepen de woeste jungle in.

Vooraf hebben we natuurlijk goed geoefend in het herkennen van de wilde gevaarlijke dieren en zijn klaar voor de grote reis.

Op dinsdagochtend 8 oktober staat de reuzenjeep voor school en stapelen we al onze koffers en reistassen in de bagageruimte. De chauffeur weet de weg en het duurt niet lang of we rijden al tussen de lianen en hoge bomen. Na anderhalf uur ongeveer komen we in het basiskamp, kamphuis Willyhoeve in Bergeijk. Daar worden we ontvangen door wel vier giraffen!

De reis heeft dan al zo lang geduurd dat we eerst maar even onze lunchpakketjes uitpakken zodat we daarna voldoende energie hebben om onze slaapplaats klaar te maken.

Ook hierbij kunnen sommigen nog even goed oefenen in het overleven in de jungle want we hebben stapelbedden en dus moeten sommigen dus eerst klimmen en klauteren om de slaapzak, de deken en het kussen neer te leggen. En de knuffel natuurlijk. Veel kinderen hebben een knuffel van een wild dier bij zich, een beer, een leeuw, een olifant en zelfs een slang! Als dat maar goed gaat!

Nadat iedereen het bed heeft opgemaakt maken we de eerste verkenningstocht door het oerwoud. Ook moeten we alvast hout sprokkelen voor het kampvuur vanavond.

De tocht verloopt eerst rustig langs wat grotere paden, maar later duiken we toch meer de bossen in. Sommigen vinden nog restanten van hutten van mensen die eerder in deze jungle hebben rondgelopen en proberen deze nog wat op te lappen. De weg wordt steeds woester en even lijkt het alsof we de weg terug niet kunnen vinden, maar juist omdat we op school al flink geoefend hadden met het woudlopen, komen we uiteindelijk weer veilig terug in het basiskamp.

Ondertussen is de zon ook flink gaan schijnen zodat zelfs onze dikke jassen uit kunnen blijven.

Bij terugkomst zien we dat er verschillende oefeningen zijn klaargezet die ons net als apen laten springen, klimmen en rennen. We springen ver, we verzamelen zoveel mogelijk bananen en kruipen door hoepels. Iedereen doet zijn best in groepjes die mooie diernamen

hebben. Uiteindelijk blijken "de olifanten" het meest hun best te hebben gedaan. Die kinderen krijgen dan ook een medaille, maar de anderen kunnen uiteindelijk ook allemaal genieten van een troostprijs, een heuse (drop) apenkop.

Dan klinkt opeens de roep uit de jungle: het is tijd voor de show!

In de show maken we kennis met Jane, een ervaren junglegids en Jill, een toeriste die nog niets snapt van de gevaren van het oerwoud. Samen komen ze aangereden in hun jeep en terwijl Jane, bepakkt en bezakt is met verrekijker, tropenhelm en goede kleding met lange mouwen (tegen de muggen) en in schutkleuren (tegen de rest van het ongedierte), loopt Jill onwetend op hoge hakken in een modieus jurkje (met korte mouwen) en met allerlei sieraden door het oerwoud. Ze strompelt en struikelt voort en Jane vertelt haar dat ze toch echt eerst van kleding moet wisselen voordat ze verder kunnen.

Jill belooft morgen in tropenkleding te verschijnen. Mét verrekijker, want zonder zie je geen giraf of olifant. Blij rijdt het stel weer het oerwoud uit. Morgen een nieuwe poging.

Daarna is het tijd voor het avondmaal: spaghetti (in alle soorten: voor vleesliefhebbers, vegetarisch en halal) met een lekker puddinkje na. Hard nodig na zo'n eerste dag in het oerwoud.

Flink aangesterkt trekken we allemaal vervolgens naar het open veld waar de beste vuurmakers al met het 's middags verzamelde hout een enorm kampvuur hebben kunnen maken.

Rond het kampvuur zingen we liedjes totdat we plots door een beer verrast worden. Gelukkig hebben de meeste kinderen al in de gaten dat het om een verklede juf Annette gaat, want anders waren alle juffen en meesters allang gevluht.

Juf Annette/de beer vertelt/zingt het inmiddels beroemde "berenverhaal" dat door iedereen meegezongen wordt.

De eerste ogen vallen al een beetje dicht, dus het wordt tijd dat de eerste junglereizigers hun slaapzak op gaan zoeken.

Uiteindelijk ligt iedereen en droomt over alle spannende gebeurtenissen van vandaag of misschien al over alle avonturen morgen. Voor de leeuwen in het oerwoud is niemand meer bang. Immers, ook de leeuwen slapen vannacht.

OENSDAG

Na een goede nachtrust waarin we eigenlijk maar weinig werden gestoord door de wilde dieren uit het woud, staan we allemaal weer fris en fruitig op.

Eerst maar even stevig ontbijten voordat we weer de rimboe induiken. Boterhammen met zoet en hartig die we ook maar meteen smeren voor de lunch vanmiddag. De plannen zijn om 's middags de hoogste berg in de omgeving te verkennen dus extra energie is hard nodig. Die extra energie wordt helemaal opgepept door de gebakken eieren die iedereen die wil, mag afhalen bij de keuken!

Eerst vervolgens nog maar even de spieren losmaken door de ochtendgymnastiek van meester Carl. Zowel triceps als biceps en dij en kuitspieren worden extra getraind door de op junglemaat gesneden dansjes.

Na de ochtendopening waarin we de plannen van de dag bespreken, is het tijd voor onze eerste challenge: de wilde dierenjacht (ochtendspel). In kleine groepjes gaan wij ons best doen om op gorilla's, neushoorns, krokodillen, apen, giraffen, tijgers, olifanten, zebra's en nijlpaarden te jagen en ze te verzamelen. Wat wel flink bemoeilijkt wordt door de loslopende leeuwen op het veld.

Menig jager wordt bijna opgegeten en moet in ieder geval het gevangen dier afstaan aan een leeuw (die het waarschijnlijk oppeuzelt).

Na een korte pauze met fruit (een banaan of mandarijn), herhalen we de jacht nog een keer.

Moe gejaagd vertrekken we hierna naar de grote berg en zandverstuiving dichtbij het oerwoud. We nemen picknickspullen mee en onze zelfgemaakte lunch.

Na een korte wandeling beklimmen veel kinderen al de berg en laten zich met evenveel plezier er weer van afrollen. De zon brandt hoog in de hemel.

Na een half uur zitten de haren van de meesten vol zand. Gelukkig zijn er in het basiskamp douches, dat scheelt weer vanavond.

We bivakkeren een tijd bij de berg en eten onze lunch. De Schakels delen daarbij vrijmoedig hun in het kamphuis gevonden komkommers met iedereen die wil. Bij terugkomst blijkt dat zij deze groente clandestien meegenomen hebben en de keukenploeg is zeer ontdaan. Aangezien die komkommers nodig zijn voor het avondmaal en ze natuurlijk niet in onze jungle groeien, moeten meester Carl en juf Marleen nog een ritje maken naar de bewoonde wereld om het tekort aan te vullen.

Na een fikse wandeling terug, geniet iedereen even van een vrij moment. Er wordt gespeeld, getekend of gewoon in de zon geluierd totdat de geluiden uit de jungle ons wel bijna lijken te roepen. We gaan dus opnieuw op weg naar het woud om te zoeken waar die geluiden allemaal vandaan komen.

Goed luisterend treffen we uiteindelijk een uil, een wat al te zeer verhitte olifant, een aap, een tijger, een slang en een op hol geslagen trommel.

Nu hoeven we ons tenminste niet meer af te vragen welke geluiden we toch steeds horen overdag.

Dan is het tijd voor de dagelijkse show: zou Jilly ondertussen haar kleding hebben aangepast aan de eisen van het oerwoud?

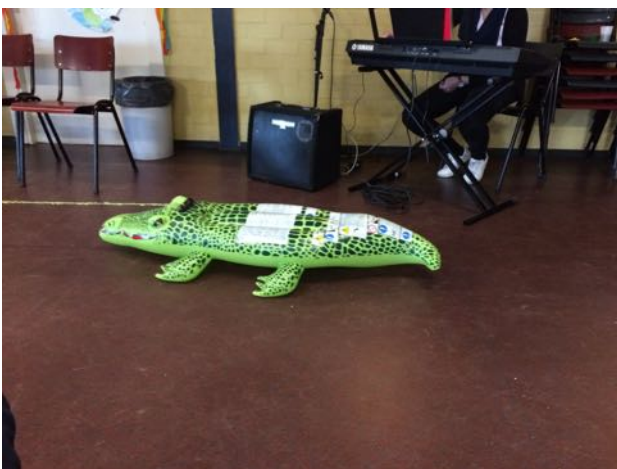
Inderdaad heeft zij nu ook een tropenhelm en passende kleren, maar sandalen zijn natuurlijk nog steeds niet handig en ook korte mouwen is niet een bijster slim idee.

Jane maakt Jilly wel een groot compliment omdat ze een verrekijker heeft meegenomen.

Jilly lijkt alleen veel minder te zien dan Jane, bij haar is alles veel kleiner! Natuurlijk heeft ze de verrekijker verkeerd om, amateur die ze is.

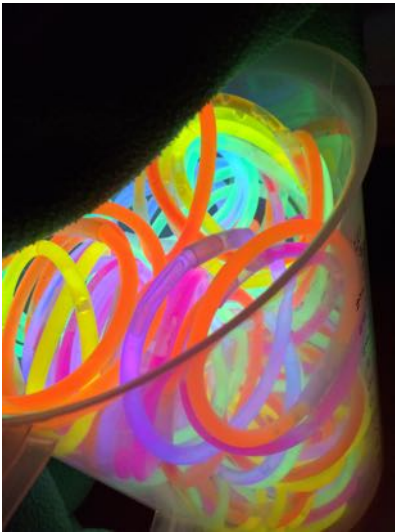
Pas als ze de verrekijker heeft omgedraaid ziet zij nu ook de twee giraffen achter de boom, en even later ook de blauwe olifant. Helaas blijkt de krokodil iets dichterbij dan gedacht en lijkt het hier het einde te worden van Jilly op safari. Gelukkig werpt de dappere Jane zich als een Freek Vonk kordaat op het groene monster en weet het te verjagen.

Morgen volgen de laatste belevenissen van het duo. Wij zijn benieuwd!

Door alle avonturen zijn wij complete uitgehongerd dus schuiven we snel aan bij de gezamenlijke maaltijd: salade, gebakken aardappeltjes en een kip-spies (vegetarisch, halal of regulier).

Ondertussen loopt de spanning wat op, want vanavond (onze laatste avond in de jungle) zullen we alvast een feestje bouwen, een disco met het motto "Do The Jungle". Menig dame laat de nagels lakken of krijgt een make-over, en de heren gaan scheutig te keer met deo of bodyspray.

En dan is het zover: met presentatrice Anouk en DJ Anouschka wordt het een heel spektakel met optredens en daarna een dansmarathon. Eerst treedt Malak (Schakels) solo op en vervolgens het trio Lucy, Phileine en Fien (Schakels). Daarna is het de beurt aan Manouk en Nanou (Gonzo's) en Malak, Liselot, Diya (Ernies). Finley, Dylan, Felipe en Joey (Ernies) ronden dit blok af en de optredens worden afgesloten met een gemengd gezelschap van Schakels en Gonzo's (Anass, Youssef, Nizar, Rana en Alexander). Ondertussen worden "glow in the light"-armbanden uitgedeeld en kan het feest helemaal losbarsten. Het feesten duurt tot in de late uurtjes (rond een uur of acht) en moe gedanst verdwijnen alle kinderen stuk voor stuk om te douchen en de slaapzakken in te duiken.

De leeuwen die het ons 's ochtends nog zo moeilijk hadden gemaakt, zien of horen wij niet meer. Ook de leeuwen slapen vannacht.

ONDERDAG

Na opnieuw een rustige nacht in de jungle (waar 's nachts de temperatuur een stuk kouder is dan overdag) staan we iets wat minder fris en iets wat minder fruitig op. Sommigen wat later ook. Zo'n tweede dag in het oerwoud hakt er dan toch in.

Natuurlijk beginnen we de dag met een stevig ontbijt, want dat blijft altijd belangrijk hier: zorg dat je voldoende energie hebt om de hele dag tussen de leeuwen, olifanten, slangen en krokodillen door te komen zonder zelf een hapje voor de wilde dieren te worden.

Hier en daar horen we wat teleurstelling, maar meer nog enthousiasme omdat na de drie dagen in die groene hitte, we vanavond weer naar huis gaan. Sommigen zouden nog wel willen blijven. Zelfs "tot na november" zei Schakel Rivaldo, maar twijfelde daarna wel toen de meester zei dat het eten dan minder lekker zou zijn zonder weer de kookkunsten van meester Carl, juf Sjakkie en de "Heintje Davids" van de Mattheus, juf Loes!

Vervolgens moeten we natuurlijk weer even de benen en armen strekken met de ochtend gymnastiek van meester Carl.

Dan is het tijd voor "Expeditie Mattheus" waarbij het Noord- en Zuid-team gaan strijden alsof het een echt televisieprogramma is: proeven waarbij evenwicht, kracht, snelheid, slimheid voor een uiteindelijke winnaar moeten zorgen.

Iedereen vroeg zich gisteren af hoe de safari van Jane en Jilly af zou lopen. Zou het nog lukken om van Jilly een "Jungle Jill" te maken? Ze heeft nu wel alle goede kleding aan voor een reis door het oerwoud en de dames maken zich op voor de rest van de trip. Plots begint het te regenen. Hard, zoals dat vaak in de jungle gebeurt. Jane is dat wel gewend maar Jilly krijgt dan toch genoeg van al die bijzondere dingen die bij een safari horen. Ze mist haar jurk, haar sieraden en vooral ook haar hoge hakken. Een echte "jane" zal ze dus nooit worden.

De verrassing was groot vanochtend toen we geen lunchpakket moesten klaarmaken, maar nu blijkt waarom. Even geen gezonde hap, maar een flinke voorraad koolhydraten: we krijgen patat!!

We strijden nog even verder met Expeditie Mattheus, en uiteindelijk volgt dan ook de inmiddels traditionele touwtrekwedstrijd, waarna uiteindelijk alle krachten en energie volledig "op" zijn.

Tijd om de terugreis aan te gaan richting Rotterdam.

De junglereis zit er op en vanavond slapen we weer in onze eigen bedjes. Zonder olifanten, krokodillen, tijgers en slangen. Misschien komen we in onze dromen de leeuwen nog wel tegen.

Want ook de leeuwen slapen vannacht. En dromen misschien van ons.

TOT VOLGEND JAAR!!

BEDANKT!

De redactie vindt het passend om stil te staan bij de mensen die ook deze keer weer hebben gezorgd dat deze kampweek een groot succes was: de keukenploeg, maar zeer zeker ook het

team, dat zich toch de gehele week met hart en ziel, dag en nacht heeft ingezet om onze leerlingen een fantastisch fijne, maar ook veilige en verantwoorde, onvergetelijke week te bezorgen. Drie dagen lang eigen huis en voor veel ook eigen kinderen missen is niet niks. Petje af en dank jullie wel, zegt deze redactie.

Bedankt dus teamleden: Anneke, Annemarie, Annette, Anouk, Anouschka, Bernardien, Freddie, Irene, Jolanda, Lorange, Luuk, Maaïke, Mariëlle, Marjolein, Rob, Roos, Sarah, Valerie, Willeke.

Niet te vergeten stagiaires Bo en Vera. En natuurlijk de keukenploeg: Carl, Loes en Sjakkie

P.S.

O ja. Mocht u in een koffer een van deze diertjes treffen. Geen paniek, ze bijten niet. Wonen hier momenteel wel. Het zijn ongevaarlijke bladpootrandwantsen, immigranten uit de VS. Ze zien er indrukwekkend uit en passen natuurlijk prima in het thema.